

μανουήλ,» δὲν δύνασαι νὰ δμιλῇς τοιοιτοτρόπως ἐδῶ, οὐδὲ εἰς ἐμέ. Βέβαια, σοὶ φαίνεται παράξενον καὶ νέον κατ' ἄρχας, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον πιθανὸν καὶ σὺ νὰ προσεύχησαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπίσης θερμῶς ὅσον καὶ ἡ Θηρέσα.»

«Πότε, Ἐμμανουήλ, ποτέ!» — ἀπεκρίθη σταθερῶς ἡ Ἰσαβέλλα, ἐνῷ τὰ δάκρυα ἐπλήρωσαν τοὺς ὀφθαλμούς της.

«Ἐδῶκα τὴν ὑπόσχεσίν μου εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἀγαπητοὺς γονεῖς μας πρὶν ἀποθάνωσι, ποτὲ νὰ μὴ ἐγκαταλείψω τὴν ἀπλὴν πίστιν καὶ πνευματικὴν λατρείαν τοῦ Εὐγγελίου» ἔτι δὲ καὶ εἰς τὸν ἱερέα μας πρὶν ἀναχωρήσω, πάντοτε νὰ ἔχω ὡς ὁδηγόν μου τὴν Ἀγίαν Γραφήν, καὶ ποτὲ ἐκουσίως νὰ μὴ πικραθῶ τὰ παραγγέλματά της. Ὡ, Ἐμμανουήλ, εἰς οὐδὲν μέρος ἡ Ἀγία Γραφή μᾶς λέγει νὰ προσευχώμεθα εἰς ἄλλον πλὴν τοῦ ἐπουρανίου ἡμῶν Πατρός.»

Ὁ Ἐμμανουήλ ἔστρεψε τὸ πρόσωπον καὶ διεσκέλισε δις ἢ τρίς τὴν μαρμαρινὴν αὐλὴν, ἐνῷ ἡ Ἰσαβέλλα ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον ἐντὸς τῶν χειρῶν της, λυπηθεῖσα μὲν, διότι εἶχε δυσχερεστήσει τὸν ἀδελφόν της, ἀλλ' αἰσθανομένη ὅτι εἶχε λαλήσει τὴν ἀλήθειαν. Ὁ θυμὸς τοῦ Ἐμμανουήλ δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ, διότι ἡγάπα τὴν ἀδελφὴν του περισσότερο ἢ ὥστε νὰ πρὸξενήσῃ λύπην εἰς αὐτὴν ἐπλησίασε λοιπὸν καὶ τῆς εἶπε — «Δὲν εἶσαι εὐτυχὴς ἐδῶ; Δὲν ἔκαμα καλὰ νὰ σὲ λάβω μαζύ μου;»

«Ὀχι, ἀδελφέ μου, εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς, διότι σὲ ἔχω πάντοτε πλησίον μου, καὶ διότι τὸ πᾶν εἶναι τόσο ὥραϊον καὶ νέον, ἀλλὰ...»

«Ἀλλὰ τί; ἠρώτησεν ὁ Ἐμμανουήλ.»

«Ἀλλ' ἐνίστε μοι φαίνεται ὅτι θὰ ἤμην πρόθυμος νὰ ἐγκαταλείψω ὅλα ταῦτα, ἐὰν μόνον ἤδυνάμην νὰ δμιλήσω μὲ τὸν ἱερέα μας εἰς τὴν Ἐλβετίαν, καὶ νὰ ἐκκλησιασθῶ εἰς τὴν μικράν μας ἐκκλησίαν ἐκεῖ. Μὴ ὀργίζεσαι, ἀδελφέ μου, ἐὰν αἰσθάνωμαι καὶ δμιλῶ οὕτω πῶς, διότι οὐδένα ἔχω ἐδῶ νὰ μοι δμιλῇ περὶ τῶν πραγμάτων, εἰς τὰ ὅποια περισσότερον ἐνδιαφέρομαι.»

«Ἡμεῖς λέγομεν πάντα εἰς τὸν πνευματικόν μας, καὶ τοιοιτοτρόπως τὸ βάρος πίπτει ἀπὸ τῶν καρδιῶν μας, καὶ ἔχομεν εἰρήνην,» ἀπεκρίθη ὁ Ἐμμανουήλ, τότε δὲ φοβούμενος μήπως ἀκούσῃ ἐναντιωματικὴν τινα ἀπάντησιν, ἐφίλησεν αὐτὴν καὶ ἔξηλθε. (Ἀκολουθεῖ).

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΔΙΑΘΗΚΗ

Περίεργός τις διαθήκη ἡ-οίχθη κατ' αὐτὰς ἐν Βερολίῳ περιέχουσα ἠθικὸν μάθημα ἄξιον νὰ γέινῃ γνωστὸν καθ' ὅλον τὸν κόσμον.

Πτωχὸς τις ἀπέθανε πρό τινος, πρὸς θαυμασμὸν δὲ πάντων εὐρέθη, ὅτι εἶχεν ἀφῆσι 34 χιλιάδας πρῶστικά τάλληρα, ἥτοι 130 περίπου χιλιάδας φράγκων. Τούτων τὰς μὲν 30 χιλ. εἶχεν εἰς σάκκον, καλῶς ἐσφραγισμένον, καὶ διέταττε νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν γενέθλιον αὐτοῦ κωμόπολιν ἐν Βαυαρίᾳ, χίλια δὲ εἰς φίλον τινά, μὲ τὸν ὅποιον εἶχεν ἔλθει εἰς ἔριδας πρὸ τοῦ θανάτου του, τὰς δὲ λοιπὰς 3 χιλιάδας εἰς τοὺς τρεῖς ἀδελφοὺς του.

Ἐν τῇ διαθήκῃ ὠρίζετο ῥητῶς οὐδεὶς τῶν τεσσάρων τούτων νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ λείψανόν του εἰς τὸν τάφον, ὁ δὲ παρακούσας νὰ χάνῃ τὰ χίλια τάλληρα, τὰ ὅποια τῷ ἀνήκον.

Τὸν ὅρον τοῦτον τῆς διαθήκης ἐξεπλήρωσαν οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ του, μὴ συνοδεύσαντες τὸ λείψανόν του εἰς τὸν τάφον· ἀλλ' ὁ φίλος, μὲ τὸν ὅποιον εἶχε μαλώσει, ἐπροτίμησε νὰ χάσῃ τὰ χίλια τάλληρα καὶ συνώδευσε τὸν νεκρὸν μέχρι τοῦ τάφου.

Μετὰ τὴν ταφὴν ὁ σάκκος, ὅστις ἦτο ἐσφραγισμένος καὶ ἔπρεπε νὰ σαλῇ εἰς τὴν κωμόπολιν τῆς γεννήσεως του, ἠνοίχθη καὶ ἐντὸς αὐτοῦ εὐρέθη ἄλλη διαθήκη φέρουσα ἡμερομηνίαν νεώτεραν τῆς πρώτης, εἰς ἣν ὁ διαθέτης τῶν 30 χιλ. ταλλήρων διέττατε νὰ δοθῶσιν αὐταὶ ὡς καὶ τὰ μερίδια ἐκείνων, οἵτινες δὲν ἤθελον συνοδεύσει τὸ λείψανον του εἰς τὸν τάφον, εἰς τὸν συνοδεύσαντα, ἢ τοὺς συνοδεύσαντας αὐτὸ, ἐὰν ἦσαν περισσότεροι τοῦ ενός.

Οὕτως ὁ φίλος, ὅστις ἐπροτίμησε νὰ χάσῃ τὰ χίλια τάλληρα, καὶ συνώδευσε τὸν νεκρὸν τοῦ φίλου του μέχρι τοῦ τάφου, ἐκληρονόμησεν ὅλην τὴν περιουσίαν τοῦ πτωχοῦ ἐκείνου ἀνθρώπου!

Ὁποῖον διδασκτικὸν μάθημα μᾶς παρέχει ἡ παράδοξος αὕτη διαθήκη!

ΠΟΙΚΙΛΑ

— Ἐν μιᾷ τῶν κωμοπόλεων τῆς Μασσακουσίτης τὰ ἐκ τῶν φόρων τῶν σκύλων εἰσπραττόμενα χρησιμεύον πρὸς ἀγορὰν βιβλίων διὰ τὴν δημοσίαν βιβλιοθήκην. Εὐχόμεθα τὸ τοιοῦτον νὰ γέινῃ καὶ ἐν Ἀθήναις ὅπου ὑπάρχουσι τόσοι σκύλοι, ὅσοι σχεδὸν καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει.

— Περὶ τὰ δύο δισεκατομμύρια στρίδια πωλοῦνται κατ' ἔτος εἰς μὴν τὴν πόλιν τῆς Νέας Ὑόρκης· τὰ δὲ στρίδια ἐκεῖνα εἶναι τριπλάσια περίπου τῶν Εὐρωπαϊκῶν! 50 δὲ ἑκατομμύρια τάλληρα ἐξοδεύονται πρὸς ἀγορὰν αὐτῶν!

— Εἰς τὰς Ἡνωμένας πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς δημοσιεύονται κατ' ἔτος περὶ τὰς ἐννέα χιλιάδας ἐφημερίδων! ἥτοι περισσότεραι παρ' ὅσαι δημοσιεύονται εἰς ὅλας τὰς ἄλλας χώρας τῆς γῆς!

— Εἰς τὸ στέμμα τῆς Βασιλείας Βικτωρίας ὑπάρχουσι 1363 ἀδάμαντες μπιρλιλιάντα, 1254 ἀδάμαντες ῥοδόχροοι καὶ 147 ἀμέθυστοι, ἐν μέγα ρουβίνον, 17 σάππειροι, 11 σμάραγδοι 4 μικρὰ ρουβίνια, καὶ 227 μαργαρίται!

— Γυναίκα ἑὸς ἡρώου σμυδ. Κατὰ τὸ 1838 συνέβη ἐν Λιμβόγῃ τῆς Γαλλίας πυρκαϊὰ, ἥτις ἀπετίφρωσε τὸ

ἔκει παρθεναγωγέον τῶν παπικῶν καλογραιῶν. Καί αἱ μὲν καλογραφαί καὶ αἱ μαθήτριάς ἐσπευσαν εὐθὺς νὰ ἐξέλθωσιν ἀριθμηθεῖσαι ὅμως, ἀφοῦ ἐξήλθον, εὗρον ὅτι ἔλιπεν ἐν μικρὸν κοράσιον πενταετὲς τὴν ἡλικίαν.

Τὸ δωμάτιον, εἰς δ' ἐκοιμάτο, διότι ἡ πυρκαϊὰ συνέβη τὴν νύκτα, ἦτο εἰς τὸ ἄλλο ἔκρον τοῦ κτιρίου, ὅπου ἦδη ὁλόκληρον περιεβάλετο ὑπὸ τῶν φλογῶν, καὶ οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ βίψκινδυνεύσῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ζωὴν ἵνα σώσῃ τὴν ζωὴν ἐκείνου.

Αἰφνὴς ὅμως μία ἐκ τῶν μεγαλειτέρων νεανίδων ἐξεληθούσα τῆς χορείας τῶν λοιπῶν, «Ἐγώ, — εἶπε θὰ προσπαθῶ νὰ τὸ σώσω,» καὶ εὐθὺς εἰσπεπήδησε διὰ τῆς καιομένης θύρας καὶ ἔχθη ἀπὸ τῆς ὀφθῆς τοῦ ἐκπεπληγμένου πλῆθους!

Μετ' ὀλίγον δὲ ἐφάνη φέρουσα εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς τὸ ἡμικοιμώμενον κοράσιον, καὶ κατέθεσεν αὐτὸ μετὰ τῶν συμπαθητικῶν τῆς ἐν τῇ μέσῃ τῶν ἐνθουσιωδῶν χειροκροτημάτων τοῦ λαοῦ.

Ὁ βασιλεὺς Λουδοβίκος Φίλιππος μαθὼν τὸ περιστατικὸν ἔπεμψεν εἰς τὴν νεάνίδα τὸ χρυσοῦν παράσημον τοῦ Λεγεώσους τῆς τιμῆς, λοχαγὸς δὲ τις, ὅστις ἐγένετο μάρτυς αὐτόπτης τοῦ ἥρωϊσμοῦ τῆς, ἔλαβεν αὐτὴν ὡς σύζυγον αὐτοῦ.

Ὁ λοχαγὸς ἐκεῖνος εἶναι ἤδη πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἡ δὲ ἡρώϊς ἐκείνη εἶναι ἡ κυρία Μακμαὼν!

— Τὸ λογικὸν εἶναι ἡ δόξα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· ὅστις δὲ δισοικεῖται ὑπὸ τοῦ λογικοῦ αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ὑπὸ τῶν παθῶν του, εἶναι ἐγγύτατα πρὸς τοὺς θεούς. (Κλαυδιανός.)

— Ἡ φωνὴ τοῦ λογικοῦ πρέπει νὰ ἀπακούηται περισσότερον, ἢ οἰαδήποτε ῥοπή τῆς φύσεως ἡμῶν· πᾶσα δὲ κλίσις ὀρεῖται ἐπὶ τέλους νὰ ὑποκύπῃ εἰς τὸ λογικόν.

(Ἀδδισων.)

— Ὁ μὴ θέλων νὰ μεταχειρίζεται τὸ λογικόν αὐτοῦ εἶναι φανατικὸς· ὁ μὴ δυνάμενος νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὸ εἶναι μωρὸς καὶ ὁ μὴ τολμῶν νὰ τὸ μεταχειρισθῇ εἶναι δοῦλος.

(Βύρων.)

— Κατὰ τὸν νόμον τῶν Αἰγυπτίων ἀφοῦ καταδικάζετο τις τ ρ ι ε δι' ἀργίαν, ἐκπύρτετο ἄτιμος. Ὁ Ἀράκων ἐτιμῶρει τὴν ἀργίαν, διὰ θανάτου. Ὁ δὲ Σόλων ὑπεκρέωσε τὸν Ἀρείον Πάγον νὰ ἐξετάζῃ περὶ τοῦ τρόπου, δι' οὗ ἕκαστος ἐκέρδιζε τὰ πρὸς τὸ ζῆν, καὶ νὰ τιμωρῇ τοὺς ἀργούς. Τοιοῦτος νόμος πρέπει νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐν Ἀθῆναις ὅπου ὑπάρχουν ἄπειροι ἀργοί.

(Ἐκ τοῦ Ἀστέρους τῆς Ἀνατολῆς)

ΑΙΝΙΓΜΑ

Διὼ συλλαβαὶ μὲ γράμματα πέντε μ' ἀποταλοῦσι.

Διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ ὄνομα μὲ καλοῦσιν.

Ὅνομα, ὅπου ἔμποιῷ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τρέμον,

Ἀρκεῖ ἐνίοτε αὐτοὺς νὰ προσεγγίσω μόνον.

Πολλάκις δὲ καὶ θάνατον ἀμέσους ἐπιφέρω,

Ἀλλὰ καὶ ὄσους μ' ἀμελοῦν στὸν τάφον πάντα φέρω.

Διακόσια ἐβδομήκοντα τὰ δύο μου μετρεῖσι,

Καὶ τ' ἄλλα δὲ τὰ τρία μου διακόσια ἀριθμεῖσι.

Τὴν κεφαλὴν μου ἀπηνῶς ἂν θέλῃς ν' ἀφαιρέσῃς,

Χωρὶς τὸν τόνον μου ἄλλου ποσῶς νὰ μεταθέσῃς,

Θὰ μὲ ἰδῇς μεταβληθὲν εἰς χρήσιμόν τι ζῶν.

Ναί, φίλε, χρησιμότερον, ἀλλὰ ὀκνὸν κ' ἀθῶν.

Α. Α.

Δύσεις τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ φύλλῳ αἰνίγματος

Ἀκρις—Ἀκρις—ρίε—ίε.

ΓΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ποία ἦτο ἡ σπουδαιστάτη ἐποχὴ τῆς ζωῆς τοῦ Ἰακώβ;
2. Ποῖα τρία μεγάλα ζητήματα ἐκνήρυξεν ὁ Παῦλος ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου;
3. Ποῦ ἔγραψε τὴν Ἀποκάλυψιν τοῦ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐπειδὴ ἐγένοντο παράπονα ἕνεκα τῆς μὴ δημοσιεύσεως τῶν ὀνομάτων ὄλων ἐκείνων, ὅσοι ἔλουν τὰ αἰνίγματα, ἐνφ' εἶχομεν προκηρύξει ἐπὶ τοῦτο ἦτο ἀδύνατον, ἕνεκα τῆς πληθούς αὐτῶν καὶ ἐπὶ 10—12 μόνον θὰ δημοσιεύοντο, ἐπειδὴ καὶ μετὰ τοῦτο πολλοὶ παρεπονοῦντο, διὰ τοῦτο ἀπεφασίσμεν νὰ μὴ δημοσιεύομεν οὐδενὸς τὸ ὄνομα, ἕως οὗ οἱ μικροὶ συνδρομηταὶ μας, τοὺς ὁποίους δὲν θέλομεν νὰ πικράνωμεν, στέρξωσιν εἰς τὴν διὰ κλήρου δημοσίευσιν τῶν ὀνομάτων.

Οἱ λύσαντες τὰς ἐρωτηστικὰς ἐρωτήσεις ἦσαν δύο, ὁ ἐκ Βώλου Μιχαλάκης Στ. Μιχαηλίδης καὶ ὁ ἐκ Σόρου Δημήτριος Παππαδόπουλος· καὶ εἰς μὲν τὸν πρῶτον ἰδὸν ὡς βραβεῖον Ζαλακῶς ἄπαντα, εἰς δὲ τὸν δεύτερον ἔπαινος ἀφοῦ κατὰ τὰ προκηρυχθέντα δὲν δυνάμεθα νὰ τῷ προσφέρωμεν βραβεῖον, διότι ὑπερβαίνει τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐλπίζομεν ὅμως, ὅτι ἡ ἐκ τῆς ἀναδιφύσεως τῆς Γραφῆς ἀφέλεια θὰ ἦναι ἀρκετὴ ἱκανοποίησις τῶν κόπων του.

Ἐδημοσιεύθη ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλάδιῳ μὲ 11 εἰκόνας τὸ ὅραϊον διήγημα «τῆς Κυρὰ Καλῆς,» καὶ δύνανται νὰ σταλῇ ταχυδρομικῶς εἰς τὸν ἀποστέλλοντα μίαν δραχμὴν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος τῶν Παίδων.

Ἐπίσης ἐξεδόθη καὶ ἕτερον ὅραϊον καὶ διδακτικὸν διήγημα, «ὁ Χρῆστος καὶ τὸ παλαιὸν του ὄργανον,» ὅπου, πωλεῖται παρὰ τῇ διεύθυνσιν τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Παίδων» ἐν ἑδρῇ Ἑρμοῦ ἀριθ. 79 ἀντὶ δραχμῆς.

Εἶναι περιττὸν νὰ χάνουν τὰ ταχυδρομικὰ οἱ γράφοντες νὰ τοὺς πέμψωμεν τὸ φύλλον. Πικρὰ παῖρα μᾶς εἶδεν, ὅτι εἶναι καλλίτερον διὰ τε τοὺς συνδρομητὰς καὶ τοὺς συντάκτας νὰ μὴ στέλλωμεν εἰς οὐδέναν τὸ φύλλον ἄνευ προπληρωμῆς· λοιπὸν ἔς ἑσώκλειν ὁ βεβλόμενος νὰ γείνῃ συνδρομητὴς 1,20 εἰς γραμματόσημον καὶ ἄς τὰ πέμπῃ ταχυδρομικῶς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἐφ. τῶν Παίδων» καὶ ἀφεύκτως θὰ λαμβάνῃ τὸ φύλλον.

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς γονεῖς τῶν μικρῶν ἡμῶν συνδρομητῶν τὸν Ἀστέρα τῆς Ἀνατολῆς, ἐφημερίδα ἐβδομαδιαίαν, εἰδικῶς δι' οἰκογενεῖας συντασσόμενην, περιέχουσαν ὕλην ποικίλην, εὐχάριστον καὶ διδακτικὴν, ἡ ἑτησία συνδρομὴ τῆς ὁποίας εἶναι εὐτελεστάτη, 6 δραχμᾶς μόνον. Πρὸς εὐκολίαν δὲ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἐξατάσωσιν οἱ ἴδιοι τὸ ποῖον αὐτῆς εἰδοποιούμεν, ὅτι δεχόμεθα συνδρομὰς καὶ διὰ τριμηνίαν. Λάβετε καὶ ἀναγνώσατε αὐτὴν καὶ θὰ τὴν εὐρετε ἀξίαν καὶ ἀφελίμον εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας σας. Εἶναι ἡ μόνη τοῦ εἶδους τούτου διὰ οἰκογενεῖας καὶ ἐκτὸς τῆς Ἀμαλθείας τῆς Σμύρνης ἡ πρεσβυτέρα ὄλων τῶν ἄλλων ἐφημερίδων, τῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.